Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Quodam q̃ tempe a
plamitay castello ad
sãm uirũ nicolaũ hoie
uenerẽ. qui ei parti supplicantes dicebant. Reuentissime pater petimus tuam scissimam benignitatẽ. ut auxiliũ nob̃ referre dignis. q̃a ualde nobis incidere necessariũ ẽ una magna cypressi arborem uicta uirũ castellũ stantẽ. et in ea sentim̃ immũdum spm̃ hitare. qui nos permittit incidere illa. Si g̃ poluerit tu manũ tuam credimus quia maduim̃. Tũc ait seruus dei nicola. Eam̃ fiat p̃ter fiat uolũtas dñi nri ihu xpi. Cũq; ad radicẽ arboris uentũ fuisset. timore pauisi metuebat pertere lignũ. Ad hoc fiduciali letatus intrepid̃ sciam exp̃mes crucẽ. cũ securi septe pauisiones manibus fius dedit. et laborantib̃ in nose dñi incidẽ illam precepit.

Deinde cum pficeretur op̃ impetum arbor super homines faciẽs putabat se demon posse multos occidẽ. Tũc sanct̃ subito mañ in arborẽ dedit. et in alterã eã ruere p tem fecit. et ruinãq; uentu tam super hoies abstulit. Fugiens itaq; in altũ p clamat usq̃ zabulus lugendo. ve ve. hitationẽ meã no ex pleui? ita ses psequ tur me nicola. Inlõgitudine aũt ac grossitudine arboris nimis omes miratiũ. Mox ũ cepunt artifices opari cypressium et voluntatẽ facẽ sci nicolai.

fos p̃ obstes dat aq̃ sco repat fos emũdat lemes abinde fugãtur.

Turba multa de castello armiẽdesi venerẽ supplices postulabat uno ore scim